

Ang. Svinekødsdebatten

Det er sådan, at vi opdrager børn, forældre eller bedsteforældre til det samfund, som de nu en gang opvokser og bor i, og her er det altså danskhed. I forhold til svindekød er det dansk tradition, og derfor en del af undervisningen i dansk madkultur. Vi tvinger jo ingen til at spise svinekød. Måske de, der mener at svindekød skal forbydes på statsplan, skal overveje, at vi har en paragraf, både i vores Grundlov og i menneskerettighedskonventionen via Europarådet, som tilsidesætter dansk Grundlov, der hedder personlig frihed til selvbestemmelse, og den er nok så vigtig at opdrage til, samt forståelsen for andre kulturer. Vi vil ikke have sovjetiske tilstande tak.

Der står et eller andet sted i litteraturen omkring danskere og danskhed at vi er konfliktsky, hvilket vist passer meget godt. Der står ligeledes, at svage kulturer vil forgå og stærke kulturer eksistere fremadrettet. Så hvis vi er et stolt og stærkt folkefærd, så vil vores traditioner leve videre.

Det er faktisk så simpelt i forhold til svinekødsdebatten. Man kan vælge, om man kan lide svinekød eller ej og så spise det, eller lade være. Da det er den majoritære kultur at spise svinekød, kan minoritære kulturer altså vælge svinekød fra, og enten selv medbringe andet kød, eller som man hidtil har gjort indenfor offentlige institutioner, sørge for, at der er flere slags kød på bordet, så man ikke opdrager til ensrettethed, men selvstændige valg og respekt for hinandens forskellighed. Man lærer ikke at respektere andres valg, hvis man ikke ser og oplever, at der er forskel. Og det er netop respekten for forskellighed og mangfoldighed vi skal opdrage til, hvis vi vil forebygge manglende forståelse og massehysteri.

Med dansk opdragelse har man lært at træffe egne selvstændige valg, og respekterer forskellighed, så når man som dansker drager ud i verden, gør man det med sine egne værdier i rygsækken, herunder træffer egne valg om, hvad man spiser i udlandet, men samtidig med respekt og interesse for andre madkulturer man møder på rejsen, og det gør vi, fordi vi netop er opdraget til at træffe egne valg uden at skulle bestemme, hvad andre skal.

Så det offentlige institutioner og staten skal manifestere, er vores grundlovsikrede opdragelse til indre styring af os selv og egne behov frem for ydre styring via ensrettethed. Staten skal ikke bestemme over vores personlige frihed til egne valg ej heller fratage os muligheden at lære det, hverken i forhold til svinekød eller andre personlige værdier og holdninger. Måske de kære politikere, der åbenbart ikke har arbejdet konkret med kulturformidling, skulle prøve at mærke verden som den er.